

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא מציעא- איזהו נשך		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הני מילי - היכא דלא מסיק ביה זווי. מר, כיון דמסיק בהו זווי - מחזי כרבית.	אמר ליה: [רבא בריה]	♣									
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצירו - צריך להעלות לו שכר.	דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	♣									
הדרי בי.	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]	♣									
האי מאן דמסיק זווי דריביתא בחבריה, וקא אזלי חטי ארבעה גריוי בוזא בשוקא, ויהיב ליה אהו חמשה, כי מפקינן מיניה - ארבעה מפקינן מיניה, איך אוזולי הוא דקא מזיל גביה.	אביי:	♣	♣	♣							
חמשה מפקינן מיניה. דמעיקרא בתורת ריביתא אתאי לידיה.	רבא:	♣	♣	♣							
האי מאן דמסיק ארבעה זווי דריביתא בחבריה, ויהיב ליה גלימא בגוייהו, כי מפקינן מיניה - ארבעה מפקינן מיניה, גלימא לא מפקינן מיניה.	ואמר אביי:	♣	♣	♣							
גלימא מפקינן מיניה. מאי טעמא - כי היכי דלא לימרו גלימא דמכסי וקאי גלימא דריביתא הוא.	רבא:	♣	♣	♣							
האי מאן דמסיק תריסר זווי דריביתא בחבריה, ואגר ליה חצר דמתגרא בעשרה ואוגריה נהליה בתריסר. כי מפקינן מיניה - תריסר מפקינן מיניה.	רבא:	♣									
ולימא ליה: כי אגרא הכי - דהוה קא משתרשי לי, השתא דלא משתרשי לי - כדאגרי כולי עלמא הוא דאגרנא	רב אחא מדפתי לרבינא:	♣									
משום דאמר ליה: סברת וקבלת.									!		
מרבין על השכר ואין מרבין על המכר. כיצד? השכיר לו את חצרו, ואמר לו: אם מעכשיו אתה נותן לי - הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה, ואם של חודש בחודש - סלע לחודש, מותר.											■
מכר לו את שדהו, ואמר לו: אם מעכשיו אתה נותן לי - הרי היא שלך באלף זוז, אם לגורן בשנים עשר מנה - אסור.											■
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?										♣	
שכירות אינה משתלמת אלא בסוף, והאי כיון דלא מטא זמניה למיגבא - לאו אגר נטר ליה, משווא הוא דהכי שויא, והאי דקאמר ליה אם מעכשיו אתה נותן לי הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה - אוזולי הוא דקא מזיל גביה. סיפא, כיון דזביגי נינהו ובעי למשקל דמי מעכשיו, הלכך אגר נטר ליה הוא, ואסור.	רבה ורב יוסף, דאמרי תרווייהו:									!	♣
אמר רבא: דקו בה רבנן בהא מילתא ואוקמוה אקרא [ויקרא כ"ה] כשכיר שנה בשנה, שכירות של שנה זו אינה משתלמת אלא בשנה אחרת.	רבא:										♣
ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור.											■
טרשא שרי.	רב נחמן:										♣
ואם לגורן בשנים עשר מנה - אסור	איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן, ואמרי לה רב עוקבא בר חמא לרב									♣	
התם - קץ ליה, הכא - לא קץ ליה.	אמר ליה: [רב נחמן]									!	♣
טרשא ידידי שרי, מאי טעמא - שכראי לא פסיד, זווי לא צריכנא, אנא הוא דקא עבידנא מילתא גבי לוקח.	רב פפא:										♣
מאי חזי מר דקא אזלת בתר דידך? זיל בתר דידהו, דאילו הוה להו זווי - הוה שקלי כי השתא, השתא דלית להו זווי - שקלי כיוקרא דלקמיה.	רב ששת בריה דרב אידי לרב פפא:									♣	
טרשא ידידי ודאי שרי. מאי טעמא - ניהא להו דליקו ברשותי, דכל היכא דקא אזלי - שבקי להו מכסא ונקוט להו שוקא.	רב חמא:										♣
והלכתא כרב חמא, והלכתא כרבי אלעזר, והלכתא כרבי ינאי											♣
מה לי הן ומה לי דמיהן.	דאמר: [רבי ינאי]										♣
מכר לו את השדה ונתן לו מקצת דמים, ואמר לו: אימתי שתצצה הבא מעות וטול את שלך - אסור.											■
הלוהו על שדהו, ואמר לו: אם אי אתה נותן לי מכאן ועד שלש שנים - הרי היא שלי - הרי היא שלו.											■
וכך היה ביתוס בן זונין עושה על פי חכמים.											○
מי אוכל פירות?											♣
מוכר אוכל פירות	רב הונא:										♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מִמְרָא	מֵאן דֹּאמֵר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
משלשין את הפירות.	רב ענן:											!	◇	סה:
ולא פליגי, הא דאמר: לכו מייתית קני, הא דאמר: לכו מייתית קני מעכשיו.												■	◇	סה:
תני רב ספרא ברביה דבי רבי חייא: פעמים ששניהם מותרין, פעמים ששניהם אסורין, ופעמים שהמוכר מותר ולוקח אסור, ופעמים שהלוקח מותר ומוכר אסור.												■	◇	סה:
עני רבא בתריה: פעמים ששניהם מותרין - דאמר ליה קני כשיעור זוזך, פעמים ששניהם אסורין - דאמר ליה לכו מייתית קני מעכשיו, פעמים מוכר מותר ולוקח אסור - דאמר ליה לכו מייתית קני.												■	◇	סה:
מאן תנא שניהם אסורין?												^	◇	סה:
דלא כרבי יהודה, דאי רבי יהודה	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇	סה:
הא אמר צד אחד ברבית - מותר.	הא אמר: [רבי יהודה]											!		סה:
משכן לו בית, משכן לו שדה, ואמר לו: לכשתרצה למוכרם, לא תמכרם אלא לי בדמים הללו - אסור, בשוייהן - מותר.	[תניא]											■	◇	סה:
מאן תנא בדמים הללו אסור?												^		סה:
אמר רב הונא בריה דרב יהושע: דלא כרבי יהודה דאי רבי יהודה	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇	סה:
האמר צד אחד ברבית - מותר.	האמר: [רבי יהודה]											■	!	סה:
מכר לו בית, מכר לו שדה, ואמר לו: לכשיהיו לי מעות החזירם לי - אסור. לכשיהיו לך מעות אחזירם לך - מותר.	[תניא]											■	◇	סה:
מאן תנא?												^		סה:
דלא כרבי יהודה, דאי רבי יהודה	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇	סה:
צד אחד ברבית - מותר.	האמר: [רבי יהודה]											■	!	סה:
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												⚡		סה:
סיפא דאמר ליה מדעתיה.	רבא:											!	◇	סה:
ההוא גברא דזבין ליה ארעא לחבריה שלא באחריות, חזיה דהוה קא עציב. אמר ליה: אמאי עציבת? אי טרפו לה מינך - מגבינא לך שופרא, שבחא, ופירי.												○	◇	סה: